

heder. Den i § 2 omhandlede Erstatning udredes, indtil anden Ordning træffes, af den danske Stat.

§ 7. Denne Lov træder straks i Kraft og gælder indtil Udgangen af December 1946, medmindre den forinden ophæves ved ggl. Anordning.

Ved Lovforslagets Fremsættelse i Folketinget fremhævede *Indenrigsministeren*, at der kun i Undtagelsestilfælde vilde blive Tale om Rekvisition af fast Ejendom til Eje, og at Rekvisitionerne — baade til allierede og danske Formaal — altid vilde blive foretaget under den størst mulige Hensyn-tagen til Befolkningens Interesser. »Men det maa dog her fremhæves, at selv om Kampen er afsluttet, er Krigen og de dermed sammenhængende særlige Forhold ikke endt. Vi maa belave os paa, at det vil tage sin Tid at faa Orden paa Tingene, og dette gælder ogsaa for Indkvarteringsomraadet, hvor der endnu maa stilles store Krav af ekstraordinær Karakter til Befolkningen. Vi ved f. Eks. endnu ikke, hvornaar vi vil faa Mulighed for at faa de tyske Flygtninge ud af Landet.« *Indenrigsministeren* gjorde i øvrigt opmærksom paa, at det i den Tid, der var forløbet efter Befrielsen den 5. Maj 1945, havde været nødvendigt i et vist Omfang at handle, som om de foreslaaede Bestemmelser allerede var gældende.

Lovforslaget mødte paa Rigsdagen Tilslutning fra alle Sider og blev enstemmigt vedtaget, men der blev under Rigsdagsforhandlingerne peget paa de store Ulemper, som *Anbringelsen af tyske Flygtninge og Invalidere* i Skoler, Forsamlingshuse, Hoteller og lignende Bygninger havde medført, ligesom ogsaa forskellige andre Spørgsmaal Sagen vedrørende drøftedes. I Folketinget henvistes Lovforslaget til et Udvalg, i hvis Betænkning det udtales, at der mellem *Indenrigsministeren* og Udvalget var Enighed om, at *de lokale Vurderingskommissioner*, der havde virket under Krigen, ogsaa i Fremtiden skal fortsætte, dog at *Ministeren* ikke er bundet til ikke at ændre Sammensætningen. Endvidere drøftedes Spørgsmaalet om *Erstatninger for Beslaglæggelser før 5. Maj 1945*. Udvalget henstillede til *Ministeren*, at Sagerne blev afgjort hurtigst muligt, og at *Erstatninger* ogsaa udbetales i de Tilfælde, hvor *Vurderingerne* ikke er fædsat før Tysklands Sammenbrud. For *Erstatninger*, der ikke falder ind under denne Lovs Rammer, henstillede Udvalget til de paagældende *Ministre*, at disse Sager blev taget op til hurtig Afgørelse.

Udvalget drøftede Spørgsmaalet om *Anbringelsen af Flygtningene* og anerkendte det Arbejde, der var udført af de paagældende *Ministerier*, derunder *Administrationens*